

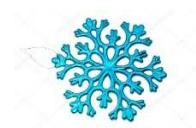
ECHO PRZEDSZKOLA



WIADOMOŚCI, AKTUALNOŚCI, WYDARZENIA
Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 7

Gazetka Samorządowego Przedszkola nr 23 w Krakowie

Nr 6 / Luty 2019 *Egzemplarz bezpłatny*



Luty

Często w nim bywają jeszcze
mrozy trzaskające,
za to jest w calutkim roku
najkrótszym miesiącem.

Lecz nie zrobi nam nic złego
mroźny koniec zimy,
nakarmimy głodne ptaki,
w piecu napalimy.



Szczerzy luty zęby sopli,
wszystko mrozem ściska.
Niech tam sobie! Wkrótce
przyjdzie "kryśka na Matyska".

Gdy obuję ciepłe buty
i gdy kozuch włożę,
niech tam sobie mroźny luty
sroży się na dworze.



Luty



Drugim miesiącem w kalendarzu jest luty. Ma on 28 dni, a w latach przestępnych 29 dni. Rok przestępny jest to rok, który ma 366 dni zamiast 365, ma on na celu umożliwić dopasowanie roku kalendarzowego z rokiem wyliczonym na podstawie obiegu Ziemi dookoła Słońca. **Nazwa Luty pochodzi od określenia srogich mrozów jakie w tym miesiącu zazwyczaj występują.**

PRZYSŁOWIA:



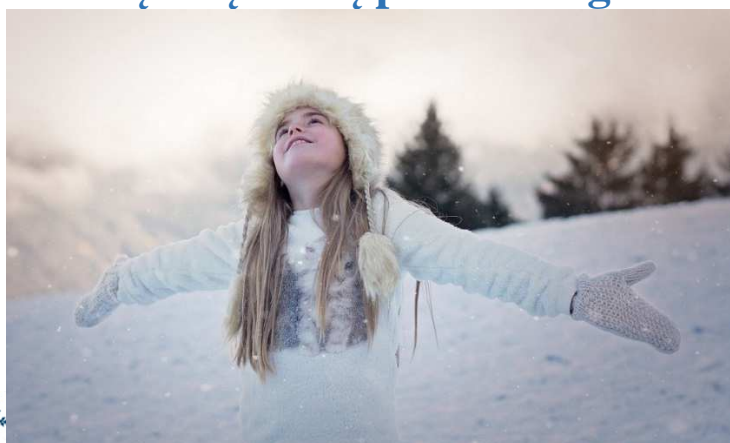
- ✚ Gdy w lutym mróz mocno trzyma, będzie krótka zima
- ✚ Luty stały - latem upały.
- ✚ Gdy 10 lutego mróz panuje, jeszcze 40 dni takich zwiastuje.
- ✚ Jeśli ci jeszcze nie dokuczył luty, to pal dobrze w kominie i miej kozuch suty.
- ✚ Silne wiatry przy końcu lutego, spodziewaj się zatem lata żyznego.
- ✚ Gdy ciepło w lutym, zimno w marcu bywa, długo trwa zima, to rzecz niewątpliwa.
- ✚ Gdy luty ciepły i po wodzie, wiosna późno nastąpi i będzie po chłodzie.
- ✚ Gdy luty z wiatrami, rychła wiosna przed nami.
- ✚ Gdy w lutym wiatry północne wieją, są urodzajów nadzieją.
- ✚ Gdy w początku lutego burze i śniegi, początek wiosny już niedaleki, ale gdy słońce ciepło świeci, wiosna tak prędko nie przyleci.
- ✚ Jak w zimie piecze, to w lecie ciecze.
- ✚ Luty gdy wiatrów i mrozów nie daje, prowadzi rok słotny i nieurodzaje.
- ✚ W lutym aura burzliwa, wiosna rychliwa.
- ✚ W lutym gdy zagrzmie od wschodniego boku, burze i wiatry walne są w tym roku.

Dnia 19.02.2019 (wtorek) w godzinach dopołudniowych w naszym przedszkolu odbędzie się **BAL KARAWAŁOWY dla wszystkich dzieci.**

Prosimy rodziców o przygotowanie strojów dla dzieci.



Skąd się biorą płatki śniegu ?



Magiczne gwiazdki wyczarowane przez naturę.

Każdy z nas widział **spadający z nieba śnieg**. Pewnie nie raz zastanawialiście się, jak to możliwe, że zamiast kropel deszczu z nieba lecą artystycznie uformowane płatki, które wyglądają, jakby ktoś bardzo starannie je narysował. W dużej ilości tworzą na powierzchni ziemi, przedmiotach znajdujących się na zewnątrz czy na drzewach, wyjątkowy biały puch. Takie zjawisko zachodzi w Polsce zimą.

Ale jak powstają płatki śniegu?

Początkowa faza powstawania płatków śniegu rozpoczyna się wysoko w chmurach. Jednak do osiągnięcia tak wyjątkowego efektu, jakim są rozmaite śniegowe gwiazdki, nie wystarczy tylko woda i niska temperatura.

Płatki śniegu składają się z niemal niezliczonej ilości zamrożonych mikro-kropelek wody, które łącząc się ze sobą, tworzą konstrukcję niczym prosto spod pędzla artysty. **Podstawą takiej konstrukcji są zwykle drobne, stałe elementy, które unoszą się w powietrzu.** Mogą to być pyłki lub np. kurz. Niezwykle ciężko jest je zobaczyć gołym okiem. Jednak to właśnie te trzy czynniki są podstawą do uformowania się płatka śniegu.

Ponieważ cały proces zachodzi bardzo szybko i wysoko ponad poziomem ziemi, nie jesteśmy w stanie go zaobserwować. Jednak Natura doskonale to sobie wymyśliła. Gdy na ziemię opada duża ilość płatków, na jej powierzchni tworzy się dobrze znany nam śnieg.

Rodzaje płatków śniegu



Płatki śniegu nie są tylko w kształcie gwiazdek. Mogą przybierać różnorodne formy. Oto kilka z nich:

1. **Gwiazdki** – najbardziej popularny kształt, który składa się z sześciu, choć czasami nawet dwunastu ramion.

2. **Graniastosłupy** – to takie płatki, które przybierają kształt cienkiego płatka lub sześciokątnego słupka, a w przekroju wyglądają, jak ołówek.
3. **Słupek wieńcowaty** – przybiera postać słupka, a na końcach znajdują się płatki w kształcie gwiazdki lub sześciokątów.
4. **Płatki paproci** – to płatki, które przybierają duże rozmiary. Wyglądają, jakby miały rozrastające się gałęzie, mają sześć ramion, a każde z nich rozrasta się, tworząc skomplikowane wzory.

Prawda, że zjawiska zachodzące w przyrodzie są fascynujące? Każde dziecko uwielbia eksperymentować i zdobywać praktyczną wiedzę, dzięki której skomplikowane procesy stają się łatwiejsze do zrozumienia i zapamiętania, a jednocześnie pobudzają wyobraźnię!



Poczucie własnej wartości

Dzieci rozwijają poczucie własnej wartości (czyli rzetelną wiedzę na swój temat oraz akceptację siebie samego) w oparciu o słowa i zachowania swoich najbliższych. Mówiąc „super”, „brawo”, „grzeczna dziewczynka”, wspieramy budowanie samooceny dziecka. Samoocena to także ocena, w dodatku zmienna, zwłaszcza pod wpływem otoczenia, gdy nagle okazuje się, że w grupie jest znacznie więcej dzieci, które są „super”, i trudno rozsądzić, kto jest „bardziej super”.

Tymczasem poczucie własnej wartości jest stałe i głębsze. Daje nam stabilność i wewnętrzną spójność. Integralność. Dziecko potrzebuje zdrowego poczucia własnej wartości, by dobrze się rozwijać, a dorośli – by móc działać w zgodzie ze sobą i z uważnością na innych. Budować zdrowe związki, dobre relacje, podejmować wyzwania, mieć zdrowy stosunek do porażek, nie brać na siebie winy, nie bać się, ale z odwagą i akceptacją osiągać cele, czuć sprawczość i wpływ na swoje życie, brać odpowiedzialność i korzystać z wolności.

Wpływamy na poczucie wartości dziecka każdym naszym słowem i zachowaniem, dlatego warto mieć świadomość, które z nich bardziej, a które mniej służą rozwojowi tej jego wewnętrznej bazy. Pochwały są elementem, który buduje samoocenę, niszcząc poczucie własnej wartości. A co pomaga? Budowanie relacji i bliskości a także motywacja.

„Co to jest motywacja?”

Motywacja: proces, dążenie do celu poprzez konkretne działanie.

Motywator: zachęcający, przyjazny, kreatywny, przewodnik, lider, inspirator; osoba, która ma określony cel, obiekt i sposób motywacji; stwarza warunki i sytuacje do podjęcia działań przez osobę, którą motywuje;

Zdolność do motywowania się – polega na umiejętności podporządkowania emocji wyznaczonym celom, tłumienia popędliwości, odkładania w czasie zaspakajania pragnień, umiejętność twórczej pracy.

Samomotywacja – pozwala dziecku – pomimo porażek – próbować kolejny raz zawiązać buty czy nauczyć się wierszyka. Jest motorem do wszelkiego rozwoju i działania.

Czyli podsumowując przez motywację rozumie się najczęściej ogół bodźców zarówno zewnętrznych jak i wewnętrznych, powodujących gotowość dziecka do uczenia się. Bodźce te mogą wywoływać dwa typy zachowań: pierwsze z nich to dążenie, drugi zaś to unikanie.

Procesy motywacyjne mają trzy cechy:

- ◆ kierunek (dążenie do osiągnięcia przedmiotu pragnień lub unikanie źródła obaw)
- ◆ natężenie (przyrost lub spadek sił)
- ◆ dodatnie i ujemne stany emocjonalne.

Wpływ motywów na działanie wiąże się głównie z kierunkiem i natężeniem. Przyjęcie postawy pozytywnej i skupienie się na mocnych stronach osobowości uwypukla dobre cechy, a ich postępowanie zmienia się na lepsze.

Dużą rolę we wszelkich osiągnięciach odgrywa pozytywna motywacja- zapal i wiara w siebie. Przykładem może być tu mistrz sportu, który od dzieciństwa oddawał się żmudnym i męczącym ćwiczeniom, mimo niepowodzeń i porażek trwał w swym uporze i w wieku młodzieńczym osiągnął sukces- laur olimpijski. Innym przykładem może być uczeń o silnej motywacji, który stara się rozwiązać trudne zadanie, szukając wszelkich możliwych sposobów, przeprowadzając wnikliwe rozumowanie, mobilizując do pomocy całą swoją wiedzę. Nawet uczeń słaby, ale o silnej motywacji zdoła pokonać trudność i osiągnąć dobry wynik czy zadowalające wyniki w nauce. Tak więc prawidłowe funkcjonowanie w sytuacji problemowej to dobra okazja kształtowania prawidłowej postawy emocjonalnej. Nauczyciel powinien stwarzać takie sytuacje, powinien dawać możliwość do jak najczęstszego samodzielnego rozwiązywania problemów. Dziecko przy pomocy posiadanej wiedzy powinno umieć sformułować hipotezę i poszukać sposobu jej weryfikacji. Ważne jest tu także pokonanie lęku przed ośmieszeniem, gdy rozwiązanie jest niewłaściwe.

Czynniki wpływające na rozwój motywacji:

dotyczące rodziców:

- dobra atmosfera domowa
- sukcesy rodziców

- pochwały
- nagrody materialne
- poczucie bezpieczeństwa
- dobre relacje między rodzicami i dziećmi
- kary
- status społeczny rodziców
- duma rodziców ze swego dziecka
- wysokie wymagania rodziców
- zaspokojenie fundamentalnych potrzeb
- rozbudzanie zainteresowań
- tolerancja
- empatia w kontaktach z dzieckiem
- rodzice jako przykład dla dzieci
- akceptacja całkowita dziecka
- mądra miłość rodzicielska,
- wykształcenie rodziców;
- stymulowanie rozwoju dziecka;
- system wartości uznawany przez rodziców

**Korzyści, efekty motywowania dzieci:
dla rodziców:**

- aktywne dziecko
- duma
- mniejsze problemy wychowawcze
- mniej zmartwień o jego przyszłość

dla dzieci:

- chęć do pracy
- udział w konkursach
- zadowolenie dzieci
- uznanie wśród rówieśników
- rozwijanie zainteresowań
- większa pewność siebie
- wykształcenie solidnych podstaw do dalszej edukacji
- wyższa samoocena
- jasno wytyczone cele
- większa samodzielność i odpowiedzialność;

Sposoby motywowania dzieci.

- Duże szanse uaktywnienia pozytywnych emocji dają działania manualne. Niektóre dzieci chętnie opowiadają, wyrażają słowem, co czują, inne wolą w ciszy i skupieniu wyrażać swoje nastroje, wzruszenia, radość czy smutek. Przy rysowaniu, malowaniu, wycinaniu zło, smutek często wyzwala się, dziecko wyrzuca z siebie to, co go gnębi. Trzeba wyzwolić w tych młodych ludziach wiarę i optymizm. Pokazać te walory pozytywne i radosne. Nie chodzi o to, aby koniecznie i natychmiast zrobić wszystko jak najlepiej, ale przekonać, że najcenniejsze jest to, że wykonują oni swoje, niepowtarzalne „dzieła”.

- Wizualizacja, bajka, metafora to sposoby twórczej pracy z dziećmi, które wykorzystują wyobraźnię w celu kształtowania charakteru zgodnie z naszymi pragnieniami. To umiejętność wyobrażenia sobie przedmiotów, obrazów i sytuacji, które wydarzyły się w naszym życiu bądź też w całości są wytworem naszej wyobraźni. Metoda relaksacji jest również bardzo przydatna. Wyciszenie, relaks i koncentracja uwagi na czymś przyjemnym na pewno znacznie poprawi efekty dalszej pracy. Dzięki relaksacji i wizualizacji, dzieci nie tylko odreagowują stres, relaksują się, ale także rozwijają swoje półkule mózgowe, łatwiej i szybciej zapamiętują i rozumieją różne wiadomości, co w efekcie prowadzi do osiągnięcia dobrych wyników, czyli sukcesu.
- Do sukcesu prowadzi połączenie talentu i wytrwałości mimo niepowodzeń. Każda odmowa jest małą porażką. Reakcja emocjonalna na tę porażkę ma kluczowe znaczenie dla umiejętności znalezienia wystarczająco silnej motywacji do kontynuowania zabiegów.
- Metoda projektów skutecznie motywuje do działania. Stosowanie jej w pracy z dzieckiem uruchamia naturalne motywy uczenia się i rozbudza ciekawość poznawczą. Dzieci w wieku przedszkolnym łatwiej się uczą, gdy nie są sterowane przez nauczyciela ale kierują się własną ciekawością poznawczą, są aktywne, samodzielnie poszukują rozwiązań, interpretują zdobyte informacje. W efekcie mają poczucie satysfakcji i motywacją do uczenia się a wiedza nabiera dla nich osobistego znaczenia. Również skutecznie do działania motywują zabawy badawcze.
- Spotkania z komputerem. Dzieci szybko i naturalnie uczą się posługiwać komputerem i wykorzystują go do zabawy ale również do nauki (programy edukacyjne, gry).
- Atrakcyjną formą zapoznawania dzieci z nowym materiałem są zabawy tropiące. Można je również wykorzystywać do poznawania przez dzieci liter, bowiem zwiększają one motywację do nauki.

PRZYKŁADY ZABAW:

Nowe słowa – stare piosenki

Słowa wierszyków i piosenek można dowolnie zmieniać: np. My jesteśmy ufoludki..., Mam serwetkę haftowaną..... Paweł i Gaweł mogą zmienić się w Kasię i Rafała, można pana Hilarego zamienić w panią Nelkę

Quiz

To zabawa budująca przekonanie, że dziecko dużo wie. Pytania należy układać tak, by dziecko zawsze umiało podać odpowiedź. Należy też mobilizować do udzielania bogatszych odpowiedzi:

- Wymień 3 rzeczy, które spadają z nieba. Coś jeszcze?
- Wymień części ciała, których mamy po dwie.
- Wymień 3 nakrycia głowy. Itp.

Wszystko, co dziecko umie zrobić

Poświęćcie trochę czasu i zastanówcie się wspólnie nad tym, co dziecko umie już zrobić. Dzieci nieustannie stają przed zadaniami, których jeszcze nie umieją wykonać i dlatego tak ważne jest, by pokazać dziecku, że robi postępy. Zadawaj dziecku pytania, na które umie odpowiedzieć. Pokazuj, co umie zrobić i chwal pracę dziecka. Wy tłumacz dziecku, że umiejętności „nie przychodzą same” i trzeba ćwiczyć, zanim osiągnie się mistrzostwo. Pozwól, by dziecko samo próbowało wykonywać różne czynności. Pomagaj możliwie jak najmniej – tylko tyle, ile trzeba, by dziecko osiągnęło sukces.

Kupon za wysiłek

Należy przygotować kupony za wysiłek, które mogą wyglądać wg własnego pomysłu. Gdy dziecko bardzo stara się wykonać zadanie lub jeśli nie uda się dziecku w 100% wykonać zadania, daj dziecku Kupon za wysiłek. Następnie, gdy dziecko zbierze ustaloną liczbę kuponów, możecie razem „spieniężyć” kupony. Nagrodą powinna być ulubiona wspólna zabawa lub wspólne zajęcie.

Bohater

Każdemu dziecku potrzebny jest bohater. Zbierz zdjęcia ulubionych postaci dziecka (z bajek, filmów, kreskówek). Następnie przeczytaj lub opowiedz dziecku o takich postaciach, jak Beethoven, który skomponował wiele dzieł w okresie, gdy już nie słyszał. Opowiedz o Edisonie, opowiedz też o dziecięcych bohaterach sportowych lub religijnych. Rozmawiajcie o tym dlaczego ludzie otrzymują medale lub nagrody, a także o tym, ile pracy trzeba włożyć, by dokonać wielkich czynów.

Urodzony optymista

Dobrze jest w pozytywny sposób przekazywać swoje oczekiwania dotyczące zachowania w rodzinie. Zamiast mówić: „Nie trzaskaj drzwiami”, lepiej powiedzieć: „Proszę zamykaj drzwi delikatnie”. Zamiast mówić: „Nie waż się spóźniać do przedszkola!”, można powiedzieć: „Zobaczmy, czy szybko umiesz się ubrać i uczesać. Za pięć minut wychodzimy”. Gdy dziecko popełni błąd, zawsze pytaj: „Czego możemy się nauczyć z tego błędu?”

*Autorki: Elżbieta Kwiecińska,
Anna Loch, Jolanta Starzyńska*



Róże karnawałowe z dżemem

Chrupiące i złociste róże karnawałowe udekorowane domowym dżemem truskawkowym. Doskonałe w całym karnawale i oczywiście w tłusty czwartek. Przygotowanie ciasta jest dość pracochłonne, długo się zagniata i jest ciężko. Po dokładnym wyrobieniu ciasto wychodzi ładne, lśniące i gładkie. Nie potrzebuje natomiast odpoczynku i leżakowania w chłodnym miejscu, od razu wałkujemy cieniutkie placki i wycinamy krążki trzech wielkości. Z podanej porcji wychodzi 24 róż karnawałowych. Ciasto jest bez dodatku cukru pudru oraz tłuszczu. Po usmażeniu róże dekorujemy wg własnego smaku: wisienkami, brzoskwiniami z zalewy, czy tak jak w tym przypadku dżemem truskawkowym.

Składniki:

- 50 dag mąki
- 6 żółtek
- 6 łyżek gęstej, kwaśniej śmietany
- 1/4 łyżeczki proszku do pieczenia
- 1 łyżka białego octu winnego (lub spirytus)
- szczypta soli
- białko do zlepiania krążków
- 50 dag smalcu do smażenia (może być również olej)
- 20 dag cukru pudru do posypania
- 1 mała paczka cukru waniliowego
- dżem truskawkowy do dekoracji (najlepszy domowy)

Przepis:

Mąkę wsypać na stolnicę, zrobić wgłębienie, dodać żółtka, śmietanę, proszek do pieczenia, ocet oraz sól. Zagnieść ciasto i bardzo dobrze wygnieść. Ciasto dość długo się zagniata i jest dość ciężko, ale w końcu wyjdzie ładne, lśniące i gładkie ciasto, jeśli ciasto nie chciałoby się połączyć to można dodać jeszcze 1 łyżeczkę śmietany.

Ciasto podzielić na 4 części i każdą część bardzo cieniutko rozwałkować. Wycinać krążki trzech wielkości. Każdy krążek naciąć na obwodzie w pięciu miejscach (najlepiej w równych odstępach). Środek największego krążka i drugiego po nim posmarować delikatnie białkiem, krążki złożyć jeden na drugi i lekko pośrodku przycisnąć, aby się zlepiły.

Tak uformowane róże smażyć jak faworki w rozgrzanym tłuszczu (olej lub smalec musi mieć odpowiednią temperaturę, aby podczas smażenia róże "skwierczały", a nie leżały zanurzone w oleju i aby się nie spaliły, najlepiej sprawdzić wrzucając kawałek ciasta, jeśli po kilku sekundach wypłynie na wierzch to znaczy, że temperatura jest odpowiednia).

Róże wkładać listkami do tłuszczu, a gdy będą złotego koloru, odwrócić i dosmażyć. Po usmażeniu osączyć na papierze i jeszcze gorące obsypać cukrem pudrem wymieszanym z cukrem waniliowym. Do środka nałożyć dżem truskawkowy. Z podanej porcji wychodzi 24 róż karnawałowych.

Smacznego!

KĄCIK DLA PRZEDSZKOLAKA





Gazetkę redagowały:
Marzanna Kominiak
Elżbieta Krasny

